

24 maja 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

E 056, 67/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 6588.

Kl. 68 a 106.

Hipolit Mackiewicz
(Warszawa, Polska).

Kłódka.

Zgłoszono 11 listopada 1922 r.
Udzielono 20 grudnia 1926 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest kłódka, podana dla przykładu na załączonym rysunku, przyczem fig. 1 wskazuje częściowy podłużny przekrój kłódki przez mechanizm ryglujący, fig. 2 wskazuje poprzeczny przekrój kłódki przez jej środek, fig. 3 wskazuje zewnętrzny widok kłódki z przodu, a fig. 4 — jej zewnętrzny widok z boku. Kłódka posiada kształt pierścienia, poprzeczny przekrój którego jest okrągły; pierścień składa się dwóch połówek: górnej jednolitej *a* i dolnej w kształcie rurki *b*. Na jednym końcu górnej połówki *a* znajduje się czep *p*, tworzący z nią jedną całość i wchodzący w odpowiednie łożysko w dolnej rurowatej połówce *b*. Na obwodzie czopa jest wytoczony półokrągły pierścieniowy rowek, który wraz z podobnym wytoczeniem łożyska tworzy pierścieniowy

okrągły kanał *t*, przez który przechodzą dwa sztyfty, osadzone z zewnątrz w dolnej połówce *b*; takie połączenie daje możliwość obracania górnej połówki *a* na czopie *p*. Drugie końce połówek *a* i *b* posiadają wycięcia w kształcie litery Z, które pokrywają się gdy kłódka jest zamknięta. Wnętrze dolnej połówki *b* wypełnia rygiel *C*, dla którego wewnątrz tej połówki jest dostateczne miejsce, by go przesunąć w jedną lub drugą stronę, przyczem za prowadnicę rygla służą ścianki tej połówki. W zamykającej części rygla znajduje się podłużne wycięcie, w którym mieszczą się dwa zatrzymy *d*, odchylane na trzpieniu, przepuszczonym przez ścianki wskazanego wycięcia, za pomocą płaskiej sprężyny *O*, przymocowanej do rygla. Zewnętrzny koniec rygla wchodzi przy zamykaniu kłódki w odpo-

wiednie zagłębienie, utworzone wewnątrz końca górnej połówki *a*, przyczem koniec każdego zatrzymu posiadający kształt zęba zahacza, odpowiedni występ w tem zagłębieniu połówki *a*. Drugi koniec zatrzymu *d* jest zagięty i znajduje się naprzeciw otworu dla klucza, który, przy wsuwaniu naciska ten koniec, odchylając zatrzym tak, że ząb jego górnego końca zwalnia przytrzymujący występ, wobec czego rygiel może być przesunięty. Przed dolnym końcem zatrzymu przy otworze dla klucza jest osadzona w wycięciu rygla pewna ilość np. pięć poprzecznych trzpieni *m*, jeden za drugim w jednakowej odległości od środka pierścienia kłódki. Koniec klucza *k* posiada kształt zębownicy, której zęby zaczepiają podczas wkładania klucza wskazane trzpienie *m*, przesuwając rygiel tak, że jego górny koniec wychodzi z zagłębienia w górnej połówce *a*, wobec czego kłódka może być otworzona. Koniec łączącego obie połówki *a* i *b* czopa *p* posiada kształt haczyka, który w położeniu przesuniętem rygla odpowiednio do otworzenia kłódki wchodzi w odpowiednie gniazdo na jego wewnętrznym końcu takiego kształtu, że przy obróceniu górnej połówki *a* otworzonej kłódki wskazany haczyk opiera się o ścianki gniazda, tworząc zamknięcie bagnetowe; rygiel wówczas nie może być cofnięty, przyczem klucz *k* musi pozostać w otworze kłódki, gdyż jego zęby przytrzymują trzpienie *m*. Wnętrze pierścienia wypełnia okrągła płytką *f*, dolna część obwodu której jest opisana promieniem cokolwiek większym niż górny, wobec czego tworzy się wystająca płaszczyzna, zapomocą której płytką osadza się w odpowiednim rowku *n*, wyżłobionym na wewnętrznym obwodzie dolnej połówki *b*; gdy kłódka jest zamknięta, płytką *f* nie może być wyjęta, ponieważ jej górna część obwodu opiera się o wewnętrzny obwód połówki *a*. Płytką posiada w swej górnej części odpowiednie wycięcie dla nałożenia na skoble. Gdy kłódka jest otworzona, wów-

czas obróciwszy górną połówkę *a* o 180° można wyjąć płytkę *f*. W celu otworzenia kłódki należy włożyć klucz *k* w odpowiedni otwór w dolnej połówce *b* i przesuwać go. Wówczas przy pierwszym poruszeniu klucz odpowiednimi miejscami naciśnie zatrzymy *d* i uwolni je od zaczepienia się z występem górnej połówki *a*; przy dalszem przesuwaniu klucza jego zęby będą zaczepiać trzpienie *m* rygla przestawiając go, dopóki zewnętrzny koniec jego nie wyjdzie z zagłębienia górnej połówki *a*, wówczas należy obrócić tę połówkę, otwierając kłódkę, przyczem rygiel *c* uchwyci swym wewnętrznym wygiętym końcem haczyk *s* i nie będzie mógł być cofnięty, a więc i klucz *k* przy takim otwartem położeniu kłódki nie może być wyjęty.

Przy zamykaniu kłódki należy połówkę *a* obrócić do złączenia się wolnego jej końca z odpowiednim końcem połówki *b*, wtedy haczyk *s* zwolni rygiel *c*, który przy wyciąganiu klucza *k* wejdzie swym zewnętrznym końcem w zagłębienie górnej połówki *a*, przyczem zwolnione zatrzymy pod naciskiem sprężynki *o* zahaczą za odpowiedni występ w zagłębieniu górnej połówki *a*, zamykając kłódkę.

Dla dopasowania kłódki do skobli danych wymiarów, otwiera się ona opisanym wyżej sposobem, następnie połówkę *a* obraca się o 180° i wyjmuje płytkę *f*; wówczas w tej płytce wycina się odpowiedni do skobli otwór i zakłada się zpowrotem na kłódkę; oczywiście, kłódka może być używana i bez płytki *f*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kłódka o kształcie pierścienia, rozciętego płaszczyzną poprzeczną na dwie połówki, jedne końce których są połączone czopem obrotowym, znamienna tem, że dolną rurowatą połówkę (*b*) wypełnia rygiel (*c*), posiadający w swej zamykającej części podłużne wycięcie dostateczne do umie-

szczenia jednego lub kilku zatrzymów (*d*), odchylanych stale zapomocą sprężynki (*o*) na poprzecznej osi tak, iż przy zamkniętej kłódce górny w kształcie zęba koniec każdego zatrzymu zahacza odpowiedni występ w zagłębieniu wolnego końca górnej połówki (*a*), w które to zagłębienie wchodzi przy zamykaniu kłódki koniec wskazanego rygla (*c*), przestawianego przy przesuwaniu klucza, końcowe zęby którego zaczepiają wówczas poprzeczne trzpienie (*m*), osadzone jeden za drugim w podłużnym wycięciu rygla w jednakowej odległości od środka kłódki, zaś koniec klucza unosi zagięty dolny koniec każdego zatrzymu (*d*), uniemożliwiając połączenie jego górnego końca z występnym w zagłębieniu górnej połówki (*a*).

2. Kłódka według zastrz. 1, znamieną tem, że obrotowy czop (*p*), tworzący jedną całość z górną połówką (*a*) lub na

stałe do niej przymocowany, jest zakończony haczykiem (*s*), który przy odsuniętym ryglu wchodzi w odpowiednie gniazdo na jego wewnętrznym końcu takiego kształtu, że przy obróceniu górnej połówki (*a*) wskazany haczyk (*s*) opiera się o brzegi gniazda, tworząc wraz z niem zamknięcie bagnetowe.

3. Kłódka według zastrz. 1, znamieną tem, że wewnątrz pierścienia wypełnia płytka (*f*), osadzona luźno w odpowiednim rowku (*n*) wyżłobionym na wewnętrznym obwodzie dolnej połówki (*b*), i dotykająca się przy zamkniętej kłódce połową swego obwodu do wewnętrznego obwodu górnej połówki (*a*), wobec czego nie może być ona wówczas wyjęta, przyczem płytka ta posiada w górnej części wycięcie, zastosowane do ujmowanych w kłódkę skobli.

Hipolit Mackiewicz.

